

Dipòsit de la Boïga

Rellinars

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: La Boïga
Alçada: 412

Coordenades:

Latitud: 41.64606
Longitud: 1.92688
UTM Est (X): 410635
UTM Nord (Y): 4611036

Classificació

Número de fitxa 08179 - 338
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Una de les lloses de la coberta està lleugerament desplaçada.
Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08178A0110001100000I
Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: dg., 14/04/2019 - 02:00

Descripció

Construcció relacionada amb l'aprofitament d'aigua de pluja i escorrentia situada en el vessant hidrogràfic esquerre del torrent de la Font d'en Sala, en una de les torrenteres que neixen al costat d'obaga i aflueixen al torrent principal. Mesura 2,60 metres de llargària total, per 1,10 m de fondària total. Està dividida en dos compartiments: el primer per emmagatzemar l'aigua i el segon, separat per un muret de 0,60 m de gruix, un cocó.

L'aljub està situat a mà esquerra, excavat al terra i bastit amb pedra. És de planta quadrangular i mesura 1,25 m per 1,08 m de costat per 0,90 m de fons. Els murs interiors i el fons estan impermeabilitzats amb morter de calç. La boca un xic irregular té una amplada aproximada de 0,56 m per una alçada màxima de 0,47m.

A mà dreta, el cocó està construït arran de terra. Mesura 0,55 m d'amplada per 0,50 m d'alçada i 0,50 m de fons. Les seves mides fan pensar en l'indret per a deixar-hi la galleda de pouar, la sulfatadora o el cànir del pagès.

Cadascuna de les dues boques té una llinda i la coberta està feta per aproximació de filades i lleugerament inclinada cap al marge, segurament permetia aprofitar l'aigua de pluja que aniria dirigida cap a l'interior de l'aljub.

Observacions:

Aquest element consta al web de la Wikipedra amb el número 708.

Està molt a prop d'una barraca de pedra descoberta amb motiu de la realització del Mapa de Patrimoni.

Història

Aquest tipus de construccions, són un element destacable en l'aprofitament de l'aigua en zones on és difícil aconseguir-ne. La seva localització sovint ve donada pel recorregut de les aigües d'escorrentia després de la pluja. La forma que presenta, quadrangular o bé ovalada, acostuma a tenir una profunditat d'un metre a un metre i mig com a molt. Per tal d'evitar que la terra caigui al seu interior o bé que una bèstia caigui dins, s'acostumava a cobrir amb pedra seca emprant el sistema de la falsa volta i deixant una obertura a la part davantera que permetia accedir al seu interior. Si l'aigua era neta també permetia abeurar el bestiar de càrrega o els animals de companyia.

També servien per preparar el brou o caldo bordelès, o la "bouillie bordelaise" és originària de França. La recepta sembla haver estat descoberta, per Ulysse Gayon, un químic de Bordeus i pel botànic Alexis Millardet a principis dels anys 1880, contra el míldiu. Un cop demostrats els seus beneficis ràpidament es va expandir la seva utilització.

